

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 10Co/345/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1314206856
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ayše Pružinec - Erenová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1314206856.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľuboša Sádovského a členov senátu JUDr. Ayše Pružinec Erenovej a JUDr. Silvie Walterovej, v právnej veci navrhovateľky: Y. N., W.. XX.XX.XXXX, F. R.Q. G.. Č.. XXXX/X, L., zastúpená advokátkou: JUDr. Martina Tomus Palušková, Einsteinova ul. č. 21, Bratislava, proti odporcovi: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, Pribinova ul. č. 25, Bratislava, zastúpený spoločnosťou: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., IČO: 47 233 516, Kubániho ul. č. 16, Bratislava, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III č. k. 11C/93/2014 - 69 zo dňa 9. apríla 2015, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zamietol návrh navrhovateľky a uložil jej povinnosť nahraďiť odporcovi trovy konania vo výške 262,56 eur k rukám právneho zástupcu odporcu, a to do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ustanovením § 40 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov, čl. 15 ods. 3 Rokovacieho poriadku rozhodcovského súdu a vecne tým, že navrhovateľka sa domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku zo dňa 07.10.2013 z dôvodu neprijateľnej rozhodcovskej doložky, ktorá bola vopred naformulovaná v štandardnej zmluve s tým, že má vážne pochybnosti o objektívnosti a nestrannosti rozhodcovského procesu. Súd prvého stupňa mal za preukázané, že rozhodcovské konanie nebolo právoplatne ukončené, keďže navrhovateľka rozhodcovský rozsudok zo dňa 07.10.2013, ktorého zrušenia sa domáha, prevzala dňa 04.11.2013 a v stanovenej lehote zaslala rozhodcovskému súdu žalobnú odpoveď, následkom čoho bol rozhodcovský rozsudok zo dňa 07.10.2013 zrušený v celom rozsahu s tým, že rozhodcovský súd rozhodoval opätovne rozsudkom zo dňa 27.05.2014, ktorý je však predmetom iného konania, nakoľko jeho zrušenia sa navrhovateľka domáha v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 10C/231/2014. Z uvedených dôvodov dospel k záveru, že v čase rozhodovania súdu o návrhu na zrušenie rozhodcovského rozsudku zo dňa 07.10.2013, tento nie je platný, a preto návrh na jeho zrušenie zamietol. Rozhodnutie o trovách konania súd prvého stupňa odôvodnil právne ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p. a vecne plným úspechom odporcu, ktorému priznal náhradu trov konania titulom trov právneho zastúpenia.

Proti tomuto rozsudku podala navrhovateľka v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. c), d) a f) O.s.p. a navrhla rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. V dôvodoch svojho odvolania namietla, že súd prvého stupňa pochybil, keď sa vôbec nezaoberal otázkou neprijateľnosti zmluvných podmienok namietaných navrhovateľkou v návrhu s tým, že navrhovateľka

ako spotrebiteľ uzatvorila dňa 31.08.2011 s odporcom zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej odporca poskytol navrhovateľke úver vo výške 420,- eur, pričom na účet jej bola pripísaná iba suma vo výške 359,94 eur a s tým, že sa zaviazala zaplatiť odporcovi poskytnutý úver vo výške 420,- eur spolu s úrokom vo výške 525,42 eur, t. j. celkovo sumu 945,42 eur v 42 mesačných splátkach vo výške 22,51 eur a uviedla, že ku dňu podania odvolania zaplatila odporcovi sumu vo výške 405,41 eur. Navrhovateľka mala za to, že zmluva spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v jej neprospech ako spotrebiteľky s tým, že nemohla ovplyvniť obsah zmluvy a s tým, že zmluva v čl. 6 obsahuje ustanovenia, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka, a preto považuje zmluvu v celom rozsahu za neplatnú. Proti výroku o trovách konania navrhovateľka namietla, že súd mal prihliadnuť na dôvody hodné osobitného zreteľa a v súlade s § 150 O.s.p. nepriznať náhradu trov konania z dôvodu, že navrhovateľka je osobou v materiálnej núdzi, čo potvrdzuje aj skutočnosť, že jej bol rozhodnutím Centra právnej pomoci zo dňa 28.10.2014, sp. zn. XXXX/XXXX-V., Č.: XXXX/XXXX priznaný nárok na poskytovanie právnej pomoci. Uviedla, že trovy konania sú vo vzťahu k istine, ktorá je predmetom preskúmaného rozhodcovského rozsudku, neprimerane vysoké a k ich navýšeniu došlo aj z dôvodu nekonania odporcu. Právna zástupkyňa navrhovateľky si uplatnila náhradu trov odvolacieho konania titulom trov právneho zastúpenia vo výške 72,92 eur (64,53 eur + režírný paušál 8,39 eur) za podanie odvolania.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľky písomne nevyjadril.

Odvolací súd preskúmal vec viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 212 ods. 1 O. s. p., túto prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p., keďže pre nariadenie pojednávania neboli dané zákonné podmienky vyplývajúce z ustanovenia § 214 ods. 1 O. s. p. a rozsudok verejne vyhlásil podľa § 211 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O. s. p.

Podľa § 219 ods. 2 O. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Návrhom na začatie konania, podaným na Okresný súd Pezinok dňa 29.11.2013 a postúpeným Okresnému súdu Bratislava III dňa 24.03.2014 sa navrhovateľka domáhala proti odporcovi zrušenia rozhodcovského rozsudku rozhodcovského súdu Victoria rozhodcovský súd v Žiline, so sídlom Vojtecha Tvrdého č.793/21, Žilina zo dňa 07.10.2013 sp. zn. RK-PC-2266/13-EK a žiadala odložiť vykonateľnosť tohto rozhodcovského rozsudku až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej z dôvodu, že rozhodcovská doložka, na základe ktorej bol vydaný rozhodcovský rozsudok - exekučný titul, je nemorálnou, neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka.

Podľa čl. 15 ods. 2 veta prvá Rokovacieho poriadku Stáleho rozhodcovského súdu Victoria rozhodcovský súd v Žiline, rozhodcovský rozsudok vydaný v zrýchlenom konaní v zmysle predchádzajúceho odseku tohto článku Rokovacieho poriadku doručí rozhodcovský súd spolu so žalobou a dôkazmi žalovanému a vyzve ho na podanie žalobnej odpovede v lehote do 10 dní od doručenia výzvy s tým, že rozhodcovský súd je oprávnený túto lehotu primerane predĺžiť, najmä vzhľadom na obtiažnosť veci.

Podľa čl. 15 ods. 3 veta prvá Rokovacieho poriadku, v prípade, ak žalovaný podá žalobnú odpoveď riadne a včas podľa odseku 2 tohto článku tohto Rokovacieho poriadku, Rozhodcovský súd rozhodcovský rozsudok zruší a vykoná rozhodcovské konanie v zmysle ustanovení tohto Rokovacieho poriadku.

Podľa § 40 ods. 3 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len „zákon o rozhodcovskom konaní“), ak podá účastník rozhodcovského konania žalobu na príslušnom súde, napadnutý rozhodcovský rozsudok zostáva právoplatný. Súd, ktorý rozhoduje o žalobe, môže na návrh účastníka konania vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku odložiť.

Z rozhodcovského spisu vyplýva, že dňa 04.11.2013 navrhovateľka (v rozhodcovskom konaní ako žalovaná) prevzala rozhodcovský rozsudok zo dňa 07.10.2013 a v stanovenej lehote dňa 13.11.2013 podala na poštovú prepravu žalobnú odpoveď, v dôsledku skutočnosti ktorej, rozhodcovský súd postupom podľa čl. 15 ods. 3 Rokovacieho poriadku zrušil rozhodcovský rozsudok, vykonal rozhodcovské konanie a opätovne rozhodol rozhodcovským rozsudkom zo dňa 27.05.2014 sp. zn.

RK-PC-2266/13-EK, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.07.2014 a vykonateľnosť dňa 18.07.2014. Vzhľadom na skutočnosť, že navrhovateľka sa v predmetnom konaní domáha zrušenia rozhodcovského rozsudku zo dňa 07.10.2013, ktorý bol na základe ňou podanej žalobnej odpovede zrušený v celom rozsahu podľa čl. 15 ods. 3 veta prvá Rokovacieho poriadku rozhodcovského súdu, nemôže sa žalobou domáhať jeho zrušenia aj na príslušnom súde z dôvodov podľa § 40 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní, nakoľko ide o neexistujúci rozhodcovský rozsudok, ktorý nemožno napadnúť, a preto súd prvého stupňa rozhodol správne, keď návrh zamietol a zároveň správne poukázal na skutočnosť, že rozsudok rozhodcovského súdu zo dňa 27.05.2014 je predmetom konania vedeného na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 10C/231/2014, v ktorom sa navrhovateľka domáha jeho zrušenia. Vzhľadom na uvedený záver je bezpredmetná odvolacia námietka navrhovateľky týkajúca sa merita veci, že súd prvého stupňa sa nezaoberal otázkou neprijateľných zmluvných podmienok, keďže nie je naplnená formálna stránka v podobe existencie predmetu konania (rozhodcovského rozsudku), ktorého vecnú nesprávnosť navrhovateľka namieta.

Podľa § 150 ods. 1, 2 O.s.p., ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť. Ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Pokiaľ ide o odvoláciu námietku navrhovateľky voči trovám konania, že tieto sú vo vzťahu k istine, ktorá je predmetom preskúmaného rozhodcovského rozsudku, neprimerane vysoké, odvolací súd uvádza, že v posudzovanej veci nejde o drobný spor, nakoľko podľa § 200ea ods. 2 písm. c) O.s.p., za drobné spory sa nepovažujú veci, ktoré sa týkajú konania o preskúmanie rozhodnutí vydaných v rozhodcovskom konaní, a preto súd prvého stupňa nemohol využiť svoje moderačné právo s prihliadnutím na prípadnú neprimeranosť trov konania voči pohľadávkou podľa § 150 ods. 2 O.s.p.

V súvislosti s navrhovateľkou tvrdenu skutočnosťou, že je osobou v materiálnej núdzi, a preto jej bol rozhodnutím Centra právnej pomoci priznaný nárok na poskytovanie právnej pomoci, ktorá okolnosť pri rozhodovaní o trovách konania má zakladať dôvody hodné osobitného zreteľa, odvolací súd zistil, že tieto tvrdenia navrhovateľka dostatočne nepreukázala, keď tak v prvostupňovom ako aj v odvolacom konaní uvedené rozhodnutie Centra právnej pomoci nepredložila. Odvolací súd v tejto súvislosti navyše zistil zjavný rozpor špecifikácie rozhodnutia, ktorým by mal byť navrhovateľke priznaný nárok na poskytovanie právnej pomoci, nakoľko právna zástupkyňa navrhovateľky v Oznámení o prevzatí právneho zastúpenia zo dňa 19.12.2014 sa odvoláva na rozhodnutie zo dňa 16.10.2014, sp. zn. XXXX/XXXX-V., Č.: XXXXX/XXXX, ale v Splnomocnení na zastupovanie v predmetnej právnej veci zo dňa 03.11.2014 poukazuje na inak označené rozhodnutie Centra právnej pomoci, a to pod sp. zn. XXXX/XXXX-V., Č.: XXXXX/XXXX zo dňa 28.10.2014.

Ustanovenie § 150 O. s. p. nie je možné považovať za normu, ktorá by zakladala jej voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvôle), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, ku ktorým je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť. Ustanovenie § 150 O. s. p. preto nie je možné vykladať tak, že je naň možné prihliadnuť kedykoľvek bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania.

Vzhľadom na plný úspech odporcu v konaní súd prvého stupňa rozhodol správne, keď podľa § 142 ods. 1 O.s.p. priznal odporcovi právo na náhradu trov konania za tri úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, účasť na pojednávaní dňa 22.01.2015 a dňa 09.04.2015), vyčíslené v súlade s § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. So zreteľom na povahu a počet úkonov právnej služby, účelne vynaložených na bránenie svojho práva, neobstojí odvolacia námietka navrhovateľky, že trovy konania boli navýšené aj z dôvodu nekonania odporcu a odvolací súd má za to, že nemožno konštatovať, že by nepriznanie náhrady trov konania úspešnému účastníkovi (odporcovi) zodpovedalo výnimočnosti a zvláštnym okolnostiam konkrétneho prípadu, a to ani za predpokladu, že by navrhovateľke skutočne bol priznaný nárok na poskytovanie právnej pomoci.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p., ako vecne správny, potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p. a s § 151 ods. 1 O. s. p. tak, že úspešnému odporcovi v odvolacom konaní právo na náhradu trov nepriznal, nakoľko návrh na ich priznanie nepodal a v odvolacom konaní mu ani žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.